

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010615
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010615.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o odvolaniach prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 15.01.2021 sp. zn. 4T/65/2020, na verejnom zasadnutí konanom 22. apríla 2021 takto

rozhodol:

I./

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

Q. K., nar. XX.XX.XXXX. v C., trvale bytom C.,
Q. 4, nezamestnaný, t. č. vo výkone väzby,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

II./

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Q. K., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 15.01.2021 sp. zn. 4T/65/2020 bol obžalovaný Q. K. uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času minimálne od mesiaca júl 2019 až do 19.50 hod. dňa 25.05.2020 v Bratislave v

mestskej časti S. na Q. ulici č. XXXX/X na XI. poschodí v byte č. XX vo vlastnej izbe za pomoci nástrojov a surovín, najmä liekov, ktoré si zadovážoval osobne alebo prostredníctvom drogovu závislých osôb, varil a vyrábala metamfetamín (tzv. pervitin), ktorý dávkoval do injekčných striekačiek a papierových skladačiek a následne si ho sám aplikoval alebo predával drogovu závislým osobám za peniaze alebo vymieňal za rôzne veci, ako sú mobilné telefóny a elektronika, pričom k predaju alebo k výmene metamfetamínu dochádzalo priamo v priestoroch bytu, obytného domu alebo v jeho okolí, viaceré drogovu závislé osoby si aplikovali drogu priamo v jeho izbe a takto predával a vymieňal metamfetamín aj N. C., ktorý od neho v období asi pol roka pred zadržaním niekoľkokrát do týždňa obdržal pervitin, Z. U., ktorý si od neho kúpil metamfetamín asi 30 krát v priebehu pol roka pred jeho zadržaním a to za sumu 20 eur až 50 eur za jednu injekčnú striekačku, T. K., ktorá si od neho kúpila metamfetamín asi 2 krát a jej priateľovi Z. C., ktorý si od neho kúpil metamfetamín asi 3-4 krát v priebehu trištvrte roka, Z. N., ktorý si od neho kúpil metamfetamín 3-4 krát v priebehu troch týždňov pred zadržaním, Z. S., ktorý si od neho kupoval metamfetamín v priebehu viac ako 5 rokov a P. Z., ktorá si od neho kúpila metamfetamín asi 10 krát každý mesiac v priebehu asi jedného roka a to za sumu 10 eur za jednu dávku. Dňa 25.05.2020 v čase od 19.50 hod. do 23.04 hod. na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4Tp/42/2020-2-V- OSBAV zo dňa 21.05.2020 bola vykonaná v Bratislave v mestskej časti S. na Q. ulici č. XXXX/X na XI. poschodí v byte č. XX domová prehliadka, v rámci ktorej v priestoroch jeho izby boli okrem iného zaistené a následnými vykonanými analýzami Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava zistené:

- roztrúsený prášok tuhého skupenstva, ktorý bol vložený do papierovej obálky a následne bolo zistené, že predložená papierová obálka obsahovala 28 mg metamfetamínu v zmesi s amfetamínom s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 50,4 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a účinnej látky amfetamín s priemernou koncentráciou 10,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) a predložené množstvo sivo- béžového kryštalického materiálu obsahovalo 14 mg absolútneho metamfetamínu a 3 mg amfetamínu, čo Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava považuje za 1 jednotlivú dávku drogy (stopa č. 11),
- 5 ks zelených plastových fliaš s etiketou „Benzín Technický, 350 g“, ktoré obsahovali číre žltkasté kvapaliny charakteristického zápachu po benzíne s rôznym objemom v každej fľaši - v jednej z kvapalín bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, plastová fľaša s nápisom „Destilovaná voda CAR“ obsahujúca cca 650 čírej kvapaliny - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu,
- sklenená fľaša s modrým uzáverom SIMAX 250 ml, zvnútra znečistená bordovým práškovým materiálom - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a červeného fosforu,
- varná kužeľová banka, zvnútra znečistená bordovým práškovým materiálom - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a červeného fosforu,
- sklenený pohár, zvnútra znečistený bordovým práškovým materiálom - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ibuprofenu a červeného fosforu,
- 2 ks plastových skúmaviek obsahujúcich zmes cca 10 ml bezfarebnej kvapaliny a bordového práškového materiálu - skúmavky označené štítkami „VEČŠIA“ a „MENŠIA“, v kvapaline s označením „VEČŠIA“ bola zistená prítomnosť fosforu a v kvapaline s označením „MENŠIA“ bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ibuprofenu a červeného fosforu (stopa č. 2),
- znečistená zelená plastová lyžička „Babylove“ - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu,
- 4 ks prázdna inzulínová striekačka „B-Braun U-100 Insulin 1 ml“ - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a pseudoefedrínu,
- 2 celé a časť ďalšej žiletky - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a pseudoefedrínu (stopa č. 3),
- 3 ks prázdna inzulínová striekačka „B-Braun U-100 Insulin 1 ml“ - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu (stopa č. 5),
- biely smaltovaný hrnček s priemerom 12 cm a výškou 10 cm, znečistený žltým práškovým materiálom, vo vnútri vložená ohnutá kovová lyžička s dlhou rúčkou - zistená prítomnosť stôp pseudoefedrínu a ibuprofenu,
- sklenený zaváraninový pohár (720 ml) obsahujúci cca 700 ml dvojfázovej kvapaliny sfarbenej do svetlooranžova, v strede hrubá zrazenina - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a pseudoefedrínu (stopa č. 7),
- veľký zaváraninový pohár s hrdlom omotaným alobalom a lepiacou páskou, znečistený žltým práškovým materiálom - zistená prítomnosť stôp pseudoefedrínu a ibuprofenu (stopa č. 9),
- okrúhla sklenená pokrievka z misy z jenského skla priemeru 21 cm - zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a amfetamínu (stopa č. 10),

- elektrické varné hniezdo „LTHS 1000“ spolu s varnou guľatou bankou SIMAX s objemom 1.00.0. ml, znečistená_bordovým_práško_vým.materiálom - zistená prítomnosť stôp amfetamínu a červeného fosforu (stopa č. 14),

- 4 x prázdna papierová škatuľka s nápisom „Nurofen StopGrip“ a jeden vylúpaný blister s nápisom „Nurofen StopGrip“ (stopa č. 16) a na stere z jeho rúk bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu a kokainu. Metamfetamín je zaradený v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok. Amfetamín je zaradený v zmysle ustanovení zák. č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok. Pseudofedrín je možné použiť ako surovinu (prekurzor) pri príprave metamfetamínu.

Za uvedený obzvlášť závažný zločin bol obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to

- mobilný telefón zn. SAMSUNG GAAXY ACE 4, IMEI: XXXXXX/XXXXXXXXX/X, bielej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. SAMSUNG GALAXY A51, IMEI: XXXXXX/XXXXXXXXX/X, bielej farby,
- notebook zn. HP, čierno striebornej farby, poškodený + FlashDisk zn. Kingston 8GB,
- PC (počítač) zn. Optiplex, s.n.: GGZGD4, čiernej farby,
- mobilný telefón zn. Samsung, model: GT-19070, IMEI: neznáme, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. Samsung, model: nezistený, IMEI: neznáme, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. Samsung, model: GT-S55701, IMEI: neznáme, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. Fly, model IQ239+, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. LENOVO, model: VIBE, IMEI: neznáme, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. HTC, model: B2Q5W100, IMEI: neznáme, čiernej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. iPhone, model: nezistený, IMEI: neznáme, striebornej farby, poškodený,
- mobilný telefón zn. Prestigio, model: PAP5300 DUO, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, bielej farby, poškodený.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to krátka expanzná zbraň - samonabíjacia pištoľ talianskej výroby, továrenskej značky Bruni model 92, kalibru 9 mm PA Blanc, výrobného čísla N (telo) s 1 ks príslušného zásobníka.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. bolo rozhodnuté, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania prokurátor a obžalovaný Q. K. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoby oprávnené podľa § 307 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. Odvolania prokurátora a obžalovaného smerovali výlučne do výroku o treste odňatia slobody, pričom odvolanie prokurátora bol podané v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch podaného odvolania uviedol, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a konajúci toto vyhlásenie prijal, pričom ďalej postupoval v intenciách stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016. Vyslovil názor, že je celkom nesporné, že na aplikáciu príslušných ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby boli u neho splnené všetky zákonom ustanovené podmienky, a to aj vzhľadom na jeho postoj k celej trestnej veci, priznanie a oľutovanie trestnej činnosti. V tomto zmysle preto postup konajúceho súdu nenamieta, avšak má za to, že mu bol napokon uložený prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, než to bolo nevyhnutné, pričom aj napriek jeho záznamom v odpise registra trestov existujú dôvody na zníženie uloženého trestu odňatia slobody odvolacím súdom. V tomto smere poukázal na rozsudok Okresného

súdu Bratislava V zo 17.01.2020 sp. zn. 7T/38/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 10.03.2020 sp. zn. 3To/12/2020, pričom išlo o obdobnú právnu kvalifikáciu, ako aj skutkové okolnosti, pričom páchatel' bol z hľadiska svojej minulosti rovnako kriminálne narušenou osobou, ako bol aj on. Napriek tomu mu prvostupňový súd vymeral trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody zrušil a sám rozsudkom rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania predovšetkým dal do pozornosti krajskému súdu to, že okresný súd v napadnutom rozsudku nesprávne ustálil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Odvolateľ v tomto smere poukázal na výsluch obžalovaného v rámci prípravného konania, v ktorom sa síce k spáchaniu trestnej činnosti priznal a túto oľutoval, dokonca ponúkol spoluprácu nielen v danej veci, ale aj v iných veciach, avšak obžalovaný zostal len na úrovni tohto slovného vyhlásenia. Podľa prokurátora je nesporné, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku, avšak takéto vyhlásenie obžalovaného nie je možné automaticky považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016 výslovne vyplýva, že samotné priznanie sa obžalovaného nie je poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a aj túto poľahčujúcu okolnosť, musí k samotnému priznaniu pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, prípadne aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch. Ak okresný súd následne postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., tak tento postup prokurátor považoval za nezákonný, nakoľko vo vzťahu k obžalovanému prichádzala do úvahy len jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Prvostupňový súd mal postupovať výlučne podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a nie podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Prokurátor namietal aj použitie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda toho ustanovenia, ktoré umožňuje mimoriadne zníženie trestu. Podľa odvolateľa okresný súd prehliadol, že z vyššie citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že postup podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam je postupom fakultatívnym, nie obligatívnym. Okresný súd pritom neprihliadol na viacero skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, priťažujúcich okolností, poľahčujúcich okolností, osoby páchatel'a, jeho pomerov a možností nápravy. Súd predovšetkým prehliadol, že obžalovaný bol v posudzovanej veci uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody od 10 do 15 rokov. Obžalovaný sa tohto konkrétneho trestného činu mal dopustiť dvomi závažnejšími spôsobmi konania, konkrétne podľa § 138 písm. b/ Tr. zák. - po dlhší čas a podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. - na viacerých osobách. Zo strany obžalovaného nešlo o jednorazové alebo náhodné konanie, ale také konanie, ktoré trvalo minimálne od mesiaca júl 2019 až do dňa 25.05.2020. Vyšetrovací spis dokonca obsahuje dôkazné prostriedky, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa tejto trestnej činnosti mal dopúšťať po dobu niekoľkých rokov. Svedkyňa Z. Z. uviedla, že Z. S. chodil k obžalovanému kupovať drogy určite viac ako päť rokov. Svedok D. U. uviedol, že obžalovaný drogy varil dlho, bolo to niekoľko rokov. Svedok F. F. (správca bytového domu) uviedol, že problémy s obžalovaným trvajú viac rokov, dokonca asi pred desiatimi rokmi prichytil K. a E. ako niečo varia v suteréne domu a približne pred ôsmymi rokmi K. predával drogy cez poštovú schránku. Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplynulo aj to, že obžalovaný drogu (pervitín) nevyrábala len pre vlastnú potrebu, ale túto vyrábala a obchodovala s ňou s viacerými osobami. Okresný súd neprihliadol ani na ďalšie skutočnosti, ktoré sa týkajú pohnútky a zavinenia. Podľa odvolateľa súd prehliadol, že obžalovaný sa konania dopustil formou priameho úmyslu a zo zisťovaných dôvodov. Z obsahu znaleckého posudku, ktorý vypracovala znalkyňa MUDr. Denisa Mészárosová vyplynulo, že obžalovaný pracoval len brigádnicke, na trvalý pracovný pomer nikdy nepracoval. Drogy užíva od 16 roku veku, začal s heroínom, potom s pervitínom a v poslednom období bral denne 1 až 1,5 kubíka. Peniaze mal z predaja pervitínu. Znalkyňa napokon dospela k záveru, že obžalovaný na slobode nie je schopný riadnej a dlhodobej práce, trvalej abstinencie, sociálne opakovane zlyhával, finančne aj existenčne je odkázaný na rodičov. U obžalovaného znalkyňa zistila plne rozvinutú polymorfnú závislosť na viacerých návykových látkach s neschopnosťou trvalej abstinencie mimo chráneného prostredia väzby. Okresný súd neprihliadol ani na skutočnosti, ktoré sa týkajú samotnej osoby obžalovaného. Súd síce uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný a to aj pre drogovú trestnú činnosť, ale z obsahu odôvodnenia okrem konštatovania, že u obžalovaného bola zistená jedna priťažujúca okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený) nevyplýva, prečo napriek tejto skutočnosti pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu. Súd prehliadol, že obžalovaný rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo 16.12.1997 sp. zn. 6T/328/1997, teda v čase, keď bol ešte mladistvý, bol

právoplatne odsúdený pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Pre ďalšiu drogovú trestnú činnosť, konkrétne pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 01.06.2010 sp. zn. 5T/14/2010, pričom mu bol opätovne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný bol opakovane právoplatne odsúdený aj pre ďalšiu trestnú činnosť, išlo najmä o trestnú činnosť majetkovej povahy. V osobe obžalovaného ide o tzv. špeciálneho recidivistu vo vzťahu k trestnému činu krádeže. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 23.06.2017 sp. zn. 1T/56/2017. Záver o neprimeranosti prísnosti trestu uloženého v rámci základnej trestnej sadzby sa musí opierať o zhodnotenie všetkých okolností prípadu a pomerov páchatel'a. Nestačí pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadniť len jednu konkrétnu okolnosť, v tomto prípade vyhlásenie obžalovaného o vine a oľutovanie trestnej činnosti a to na úkor ostatných okolností, ktoré súd musí zohľadniť pri ukladaní trestu, prípadne názor o prípadnom povýšení momentu trestnej represie. Ukladanie trestu mimo rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby má byť výnimočným a mimoriadnym postupom, ale vždy len na základe zákona a v súlade so zákonom, v rámci splnenia zákonných predpokladov. Iba takýmto spôsobom bude zabezpečený princíp spravodlivého potrestania, princíp rovnosti občanov pred zákonom a princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktoré v právnom štáte znamenajú, že rovnaké alebo podobné prípady rovnakej alebo podobnej kriminality sú postihované v rámci tzv. normálnych zákonných trestných sadzieb stanovených v osobitnej časti Trestného zákona, pretože práve z nich zákonodarca vyjadruje typový stupeň závažnosti a nebezpečnosti konkrétneho trestného činu. Prokurátor záverom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v dolnej polovici základnej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. obžalovaného zaradí na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom v ostatnom zostane výrok o treste napadnutého rozsudku nezmenený.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V tomto vyjadrení uviedol, že nadobudol presvedčenie o tom, že použitím dotknutých ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby boli u neho splnené všetky zákonom ustanovené podmienky, nakoľko preukázateľne s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, nielen pri odhaľovaní vlastnej trestnej činnosti, ale aj trestnej činnosti obvineného S. E., keď na rozkrývaní tejto trestnej činnosti aktívne spolupracoval. O efektívite a reálnosti jeho napomáhania pri objasňovaní spomínanej trestnej činnosti obvineného S. vedčí tiež tá skutočnosť, že tento človek bol medzičasom odsúdený. Obžalovaný ďalej uviedol, že prokurátor v odôvodnení svojho odvolania tvrdil, že nie sú mu známe žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali postup súdu, v rámci ktorého pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Vyššie uvádzam konkrétne skutočnosti, ktoré prokurátorovi, pokiaľ by mal záujem vykonávať aj dôkazy svedčiace v jeho prospech a hodnotiť ich náležitým spôsobom pri právnej kvalifikácii jeho skutku, mali byť známe. Ani prokurátor by však nemal uvádzať niečo, čo je polopravda, keď v dôvodoch podaného odvolania tvrdí, že on (obžalovaný) vo vzťahu k ponúknutiu spolupráce vo svojej veci, zostal len na úrovni tohto slovného vyjadrenia. Obžalovaný dodal, že nie je jeho vinou, že od neho okrem priznania a opísania trestnej činnosti vyšetrovateľ nechcel nič viac a následne ho k trestnej činnosti už nevypočul. Obžalovaný si položil otázku, či je spravodlivé, aby prokurátor o jeho spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní v inej (vyššie spomenutej) trestnej veci, túto významnú skutočnosť abstrahoval (vyňal)? S odôvodnením odvolania prokurátora, ktorý bez právne relevantných argumentov a bez uvedenia akýchkoľvek dôležitých skutočností v ňom uviedol iba to, že „súd postupoval v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona, keď mu uložil trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby,“ nemôže nesúhlasiť. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo 17.01.2020 sp. zn. 7T/38/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 10.03.2020 sp. zn. 3To/12/2020. Opätovne zdôraznil, že k trestnej činnosti sa priznal a svoje konanie oľutoval. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridriavala písomne podaného odvolania, ako aj jeho dôvodov. Navrhla, aby odvolací súd odvolaniu prokurátora vyhovel. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridriava dôvodov podaného odvolania zo strany obžalovaného. Poukázal na tri aspekty, na ktoré by mal brať zreteľ odvolací súd. Prvý aspekt sa týka kriminálnej minulosti obžalovaného. Obžalovaný je špeciálnym recidivistom len vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, nie však k drogovej trestnej činnosti. Navyše drogová trestná činnosť bola z jeho strany páchaná v dávnejšej minulosti. Druhým aspektom sú rodinné a osobné pomery obžalovaného, predovšetkým vek a zdravotný stav jeho rodičov. Tretím aspektom je polemická argumentácia prokurátora vo vzťahu k dôkazom, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, pričom prokurátor prehliada, že na hlavnom pojednávaní k dokazovaniu ohľadom jeho viny nedošlo. Z uvedeného dôvodu prokurátorovi neprináleží vytrhávať z kontextu isté fragmenty z dôkazov vykonaných v prípravnom konaní. Obhajca navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol a odvolaniu obžalovaného bolo vyhovené.

Obžalovaný Q. K. na verejnom zasadnutí uviedol, že spáchanú trestnú činnosť úprimne ľutuje. Jeho protiprávne konanie určovala iba drogová závislosť, nie majetkový prospech.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolaní prokurátora a obžalovaného (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie prokurátora je iba čiastočne dôvodné a odvolanie obžalovaného nie je vôbec dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolania a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaniami neboli vytykané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podaným odvolaniam zo strany prokurátora a obžalovaného iba voči výroku o treste odňatia slobody a spôsobe výkonu, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, výrok o treste prepadnutia veci, ani výroky o ochranných opatreniach (o ochrannom dohľade a ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formu).

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný Q. K. na hlavnom pojednávaní konanom 15.01.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom takéto vyhlásenie konajúci súd prijal. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v neprospech obžalovaného, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že súd

prvého stupňa nielenže nesprávne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolnosti, ale zároveň nesprávne aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., čím tak porušil ustanovenia Trestného zákona, čo napokon zakladalo apelačný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. Iba v tomto aspekte bolo odvolanie prokurátora dôvodné. Nebolo však dôvodné v tej časti, keď prokurátor namietal použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a zároveň sa domáhal sprísnenia trestu odňatia slobody, čo do jeho výmery.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného Q. K., krajský súd zistil, že tu nebol žiadny relevantný dôvod na zníženie samotnej výmery trestu odňatia slobody. K požiadavke obžalovaného, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody s výmerou 7 rokov, odvolací súd považuje za potrebné vysloviť, že napriek tomu, že bolo použité zmierňovacie ustanovenie, nemožno prehliadnuť ani to, že vymeraný trest odňatia slobody na 9 rokov je citelným trestom, ale na strane druhej, ide o výmeru primeranú a zákonnú, zvlášť, keď i okresný súd v napadnutom rozsudku vymeral trest odňatia slobody podľa režimu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciu prokurátora v dôvodoch podaného odvolania v tom, že súd prvého stupňa pochybil, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., čím tak nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolnosti, ale aj nesprávne aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., čo malo za následok chybné zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (t. j. na 13 rokov a 4 mesiace).

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti) je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje sa aktívna účasť páchatel'a pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojím prístupom participuje na objasnení trestného činu. Tu treba zdôrazniť, že pred samotným začatím domovej prehliadky bytu, v ktorom obžalovaný býval a po výzve podľa § 104 ods. 1 Tr. por. (t. j. výzve, aby dobrovoľne vydal hľadanú vec) obžalovaný uviedol, že v byte nie sú drogy, ani iné veci súvisiace s drogovou trestnou činnosťou, hoci opak bol pravdou. Napokon aj počas výsluchu v procesnom postavení obvineného, obžalovaný značne opatrne až vyhýbavo sa vyjadroval k osobám, ktorým mal drogy predávať. Až v závere svojho výsluchu deklaroval, že bude spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a usvedčovať aj iných. Vzhľadom na uvedené možno vysloviť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal až na základe výsledkov domovej prehliadky, pričom z jeho strany nešlo o určujúcu mieru, prípadne výrazný podiel na objasnení posudzovanej trestnej činnosti. Tá bola objasnená až svedeckými výpoveďami tých osôb, ktorým obžalovaný drogy predával, ako aj na základe výsledkov použitia informačno-technických prostriedkov, kamerového záznamu a ďalších zabezpečených dôkazov. Hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., toto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tomto smere krajský súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, pričom v tomto stanovisku bol prijatý taký záver, že „súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho proces - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov

činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.“

Odvolačný súd k ďalším odvolacím námietkam prokurátora zastáva taký právny názor, že okresný súd využitím možnosti uplatnenia pravidla upraveného v § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, súc viazaný názorom vyjadreným v stanovisku trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, neporušil zákon a samotná výmera trestu odňatia slobody, ktorá bola obžalovanému uložená, je obhájitelná v každom smere. Týmto rozhodnutím nedošlo k porušeniu zásad pre ukládanie trestov upravených v § 34 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorých pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pri obzvlášť závažnom zločine nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 10 do 15 rokov. Postupom podľa režimu § 39 ods. 4 Tr. zák. môže byť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda trest bolo možné uložiť v rozpätí od 6 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov. Za situácie, keď pomer zistených a ustálených príťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký, neprichádzalo do úvahy znižovanie alebo zvyšovanie príslušnej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, ktorý bol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený, považuje aj odvolací súd za trest primeraný, s prihliadnutím na všetky okolnosti zistené na strane páchatel'a, ako aj na okolnosti posudzovaného prípadu. V rámci komplexného posúdenia všetkých významných okolností zistených vo vzťahu k osobe obžalovaného, bolo samozrejme zohľadnené aj to, že obžalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný, dokonca v dvoch prípadoch za tzv. drogovú trestnú činnosť, pričom vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti v jeho osobe možno vzhliadnuť špeciálneho recidivistu. Je evidentné, že obžalovaný sa v posledných rokoch nedokázal vysporiadať so svojou drogovou závislosťou a od páchania trestnej činnosti ho neodradili ani predchádzajúce odsúdenia represívnej povahy (naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený dňa 16.09.2018). V posudzovanom prípade sa nepochybne závažnosť konania obžalovaného výrazným spôsobom zvýšila aj tým, že sa ho dopustil po dlhší čas a na viacerých osobách, čo sa premietlo i do prísnejšej právnej kvalifikácie. Napriek týmto negatívnym zisteniam, zastáva krajský súd názor, že trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov je s prihliadnutím na všetky zistené okolnosti dostatočne prísny postihom a nebol daný dôvod na sprísnenie tohto druhu trestu. Samozrejme, že je potrebné vnímať uložený trest odňatia slobody ako výsledok postupu, v ktorom bola uplatnená určitá forma benefitu dosiahnutá vzdaním sa práva obžalovaného na klasický súdny proces.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 4 Tr. zák. V danej veci bol braný zreteľ tak na závažnosť trestného činu, ako aj na mieru narušenia obžalovaného. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, náprava obžalovaného bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako v ústave, než v ktorom mal byť v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený (t. j. v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia).

Odkazujúc na všetky uvedené úvahy, nebolo možné akceptovať odvolacie námietky prokurátora a vyhodnotiť uloženú výmeru trestu odňatia slobody ako neprimerane miernu. Okolnosti spáchania skutku, jeho následky i okolnosti na strane obžalovaného vo svojom súhrne neodôvodňujú úvahy o zjavnej neprimeranosti uloženého trestu odňatia slobody. Pokiaľ došlo k výroku o treste odňatia slobody pochybeniu zo strany súdu prvého stupňa tým, že nesprávne aplikoval Trestný zákon v § 36 písm. n/ a v § 38 ods. 3, tak tieto chyby konvalidoval odvolací súd svojim vlastným rozhodnutím. Možno preto uzavrieť a zopakovať, že odvolanie prokurátora bolo iba čiastočne dôvodné.

Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto odvolanie bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné. Odvolacie námietky obžalovaného nebolo možné akceptovať a vyhodnotiť uloženú výmeru trestu odňatia slobody ako neprimerane prísnu. Pokiaľ obžalovaný dával do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo 17.01.2020 sp. zn. 7T/38/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 10.03.2020 sp. zn. 3To/12/2020, tak k týmto súdnym rozhodnutiam treba vysloviť iba toľko, že

sa tu vychádzalo z odlišného skutkového a právneho stavu, ako bol ustálený v posudzovanom prípade. Nasvedčuje tomu aj odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10.03.2020 sp. zn. 3To/12/2020. U daného páchatela bol ustálený iný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom boli priznané dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák.) a jedna priťažujúca okolnosť (§ 37 písm. m/), následne sa ukladal trest odňatia slobody najskôr podľa režimu § 38 ods. 3 Tr. zák. a potom podľa režimu § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V tejto inej trestnej veci, senát krajského súdu, súdneho oddelenia „3To“, považoval za významné z hľadiska ukladania trestu tú skutočnosť, že daný páchatel vo výzve pred vykonaním domovej prehliadky vydal prevažnú časť drog, ktoré mal vo svojej držbe a zároveň označil aj osoby, ktorým drogy zabezpečoval, čím bola od začiatku jeho vlastným priznaním pokrytá aj právna kvalifikácia v podobe kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Týmto krokom výrazne prispel k objasneniu trestnej činnosti a súčasne dal najavo, že aj napriek výrazným sklonom k páchaniu trestnej činnosti súvisiacej s nelegálnou držbou drog, dokáže prejavíť určitú mieru sabareflexie. V dôsledku takéhoto prístupu sa objasnenie jeho trestnej činnosti výrazne zjednodušilo. Z uvedeného je zrejmé, že nejde o totožné, resp. podobné trestné veci, ako to nedôsledným spôsobom vyhodnotil obžalovaný Q. K. v podanom odvolaní.

Záverom treba dodať, že výroky prvostupňového rozsudku týkajúce sa trestu prepadnutia veci a rovnako tak ochranných opatrení (či už ochranného dohľadu alebo ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou), neboli odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnuté, preto odvolací súd nemal ani žiadny relevantný dôvod tieto výroky preskúmať a zaujať k nim akékoľvek stanovisko.

Odvolací súd na základe vyjadrených úvah a právnych záverov, rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší žiadny opravný prostriedok nie je prípustný.